

בקשר להצלחה המדומה של הגב' גול-דה מאיר אצל הנשיא ניקסון, מותר וטוב לדעת כי מכל אשר נובע מדברי העיתונאים השונים והמידע אשר נמסר לי ע"י חברי בארה"ב, נובע ברורות כי ממשלת ניקסון לא רק שאינה מסכימה לאף אחת מתביעותיה של הממשלה הישראלית - אף לא בקשר לבעיית ירושלים - אלא היא יותר מקורבת לתוכניותיו של המלך חוסיין מאשר לאלו של הגב' מאיר. ואם הגב' מאיר נתקבלה בפאר כה רב בוואשינגטון הברירה, הרי מחווה זה הוא תרי צאה הנובעת מכך ששגרירנו בארה"ב, מר יצחק רבין, עזר למר ניקסון בגיוס מספר רב של בוחרים יהודיים. ממשלת ניקסון מקווה כי אם היא תסייע למפלגת הגב' מאיר לעלות שוב לשלטון ולנצח במערכת הבחירות, אזי ממשלת המערך היא זו אשר תוכל להסכים ל- תנאי ארצות-הברית.

ד"ר קוזלה, ירושלים

ההבטחה

של גולדה

משנשאלה הגב' מאיר בביקורה בארה"ב האם תכהן קדנציה נוספת בראשות ה- ממשלה, השיבה: "הדבר היחיד ש- אני כבר יכולה ליר- מר לכם הוא, ש- ישראל לא תישאר ללא ראש ממשלה". כששמעתי זאת, נרגעתי.

הנה סוף-סוף תהיה לנו ראשי ממשלה. לאחר אר- בע שנים בהם אין לנו, למעשה, ראשי

ממשלה נזכה בו סוף-סוף. כך הבטיחה גולדה מאיר.

יעקב טיימברג, תל-אביב

מי

חולה?

"העולם הזה" 1853, "הנדון - אורגיה", על תגובות ראשי ה- מדינה אחרי הפלת המטוס הלווי.

כנסת שלמה, מכלול רב של אנשים, בעלי דיעות מגוונות זו לזו, מסכימים בדבר אחד. רק אורי אבנרי מאמין בהיפסו של אותו דבר. הוא, היחיד הק- טן, ועוד טוען שהם זקוקים לטיפול פסיכ- לוגי. מעניין באמת מי פה החולה הא- מיתי.

מדוע תסבך רדיפה? האם האמת כל- כך כואבת? האם באמת היו תגובות עיר- לם זהות, מר אבנרי הנכבד, אחרי רצח מינכן, אחרי הטבח בלוד ואחרי הפלת ה- מטוס הלווי? נכון, העולם כולו אנטישמי. זו עדות חיים מעציבה.

ז. הויז, פתח-תקווה

האמת על

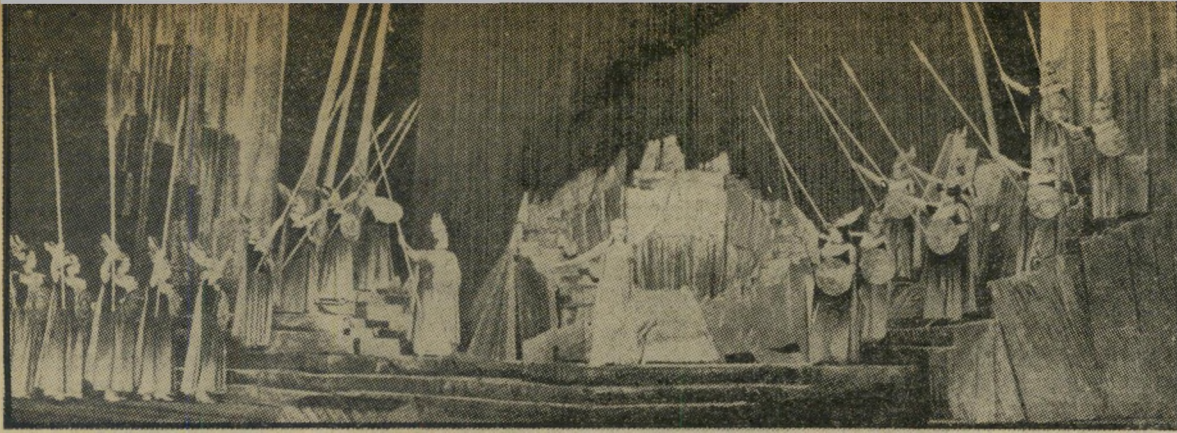
תוכנית הטלוויזיה

"העולם הזה" 1852, "אללה ירחמו", על הפלת המטוס ה- לובי.

במאמר כתב אורי אבנרי בצורה גלוויה שהפלת המטוס היתה בלתי מוצדקת. אולם הוכחה לכך שדעותיו אינן שוות. ניתנה בתוכנית הטלוויזיה של פרוסט. בתחילת התוכנית נשאלה השאלה האם דעת הקהל העוינית בעולם היתה מוצ- דקת או לא? כשנשאלה השאלה, או במקום שאבנרי ריים ידו ויגיד שהתגובה בעולם היתה מוצדקת, הוא החריש כמו שאר המשתתפים.

וזאת התנהגות צנועה.

עידו גדיא, באר-שבע
העולם הזה (1854) חשף את התר- מית בתוכניתו של דייוויד פרוסט כפי ש- הוצגה בטלוויזיה. בתוכנית נחנך דבריו התקפים של אורי אבנרי נגד הפלת המ- טוס, כדי לבשל תדמית מזויפת של ישראל.

האופרה של ואגנר, ה"וואלקירות" - אין חדש

הקישט של ניכסון

"העולם הזה" 1854, "הנדון - מלכת הקישט" על קבלת ה- פנים שעדן ריצ'ארד ניכסון ל- גולדה מאיר.

גם אני, כמו רוב עם ישראל, הת- להבתי למראה התמונות מקבלת הפנים שעדן ניכסון לגולדה. אבל אחרי ש- קראתי את מאמרו של אבנרי, תפסתי שכל העסק היה קישט ממדרגה רא- שונה.

ובכלל, מתברר שאין חדש תחת ה- שמש: הצילומים הזכירו לי תמונות שראיתי מתוך האופרה של ואגנר, הוואלקירות.

אך בהבדל אחד: התמונות מתוך האופרה היו, לדעתי, פחות קישטיות. רוחמה אילון, רמת-גן

גולדה בארצות-הברית והוואלקירות של ואגנר - ראה תמונות.

מי

משקר?

בגיליונותיכם האחרונים לא הוסק מסע שטיפת המוח כנגד הפלת המטוס הלווי. כל ההיסטוריה שלכם מובנת, אבל היא לא תעזור לכם. מטרתכם היא לגרוף כמה שיותר קולות של תבוסתנים למיני- הם שלשמחתי הם מעטים מאוד. לצורך זה אתם משתמשים בדמגוגיה זר- לה, מסלפים עובדות ומשמיטים עובדות אחרות.

ראשית: הטייס בכל מטוס מודרני יכול לשחרר את כל מלאי הדלק במיכלים וזה מצמצם את האפשר- רות של פריצת דליקה במטוס בר- עת נחיתת-אונס. במקרה זה הטייס שכה לבצע פעולה חיונית זאת.

שנית: כשהטייס איבד כיוון בגלל קילקול במכשירי הניווט וכשראה ש- הוא נמצא מעל שדה תעופה, מדוע לא נחת? האם חשב להגיע בטיסה עיוורת ממקום לא ידוע לו לשדה התעו- ר פה בקהיר.

שלישית: במהירות הטיסה קשה להב- חין אם הראש המבצבץ מאחורי החלון הוא ראשו של ילד או ראשו של איש קומנדו או מתאבד וזה אם נצא מתוך הנהח שטיסינו "משקרים" והווי-לנות היו פתוחים.

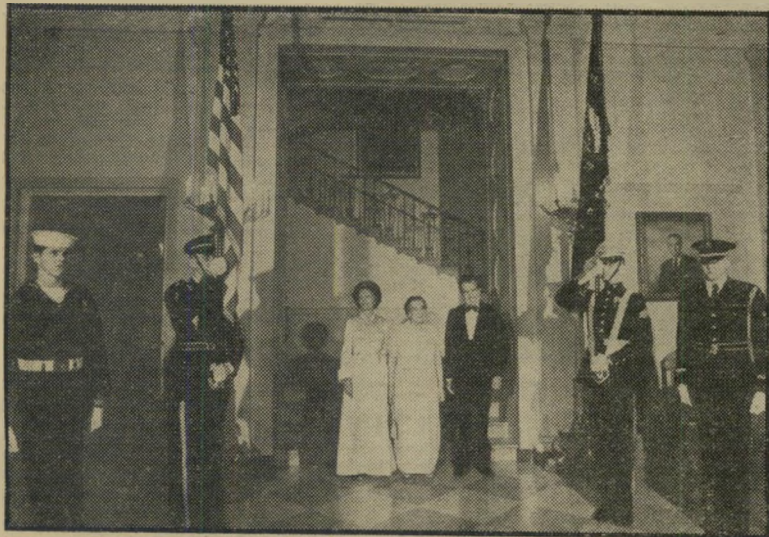
כך, שאם האפשרויות הם להאמין לכם או לטייסים, הרי שרובו המכריע של עם ישראל מאמין בדברי טייסי הקרב המהי- מנים.

עדי דראק, תל-אביב

הנהגה

הערבי והצעירה

אני נוסעת קבועה בקו 12 בתל-אביב. ביום 8.9.73 בשעה 8.30 בבוקר אסף נהג אוטובוס מס. 1151 מספר נוסעים בתחנת קולנוע גת. בין הנוסעים עלתה בחורה

ריצ'ארד, גולדה ופמרישה - תחת השמש

קרה אפילו בתימן, שם הערבים היו שו- דים ובוזוים לפעמים, אבל לא נוגעים בכתיכתנסת. זה היה באירופה וה"חסי- דים" שלמדתי לשנוא אותם רק כאן, הר- ביאו מינהג זה, יחד עם השטר"ימל.

אחרי מה שקרה בשבוע שעבר בסודן עם ספטמבר השחור ומיקרה זה, אני חושב שסטאמר השחור וספטמבר השחור יכולים ללכת ביחד.

מאיר מורי, ברוקלין, ארצות-הברית

ספר

לבחונה

ב-28.3.73, אני נבחן במיגררת בחינות הבגרות. במקצוע: צרפתית. הספר בו כלול חומר הבחינה אינו נמצא. לא בספ- ריות ולא בחנויות הספרים. הזמנתי את הספר מידיד בצרפת אך מפאת שביטת האוויר בצרפת אין כל סיכוי שהספר יגיע אלי בזמן.

הספר המבוקש הוא: Bavral, Guffe, Fournier et Bastide Français, classe de 4e, Paris, Bordas 1966.

אנא, למי שברשותו ספר זה שישאיל לי אותו או ימכור לי אותו. י. ארזני, תנועת המרי 17, רמת-גן

ריכוז ההסברה

של שלמה להט

"העולם הזה" 1853 - "תש- קיף - בגין הטיל וטו", על הצעתו של אלוף (מיל.) שלמה (ביצ"י) "לחט לבחור באמנון רו- בנסטיין כיועץ מיוחד לענייני חינוך במסע הבחירות שלו.

בעיתונכם נכתב כי הוצעתי למרכז פעו- רות ההסברה למען שלמה להט. מועמד גחיל לראשות עיריית תל-אביב.

ברצוני להבהיר כי מעולם לא הוצעה לי הצעה כזו, לא באורח רשמי ולא באור- רח בלתי-רשמי, וכי מעולם לא שמעתי על קיומה של הצעה זו עוד לקריאת גיליון העולם הזה. ממילא ברור הדבר כי לא נתתי את הסכמתי להצעה מסוג זה.

אמנון רובינשטיין, תל-אביב
בידיעה אליה מתייחס אמנון רו- בינסטיין, לא נאמר כי ההצעה הוצעה בידיעתו או בהסכמתו.

צעירה וערבי זקן מאד. מסתבר שלערבי לא היה מספיק כסף (כך הוא טען). הנהג עצר את האוטובוס וביקש ממנו לרדת. באותו רגע ניגשה הצעירה אל הערבי ושאלה אותו כמה כסף חסר לו.

הנהג אשר שמע זאת, הרים את קולו בצורה שכל נוסעי האוטובוס הצליחו לשמוע. ואמר: "מה את מתערבת, מי ביקש ממך להתערב, אני יודע שיש לו כסף, שיחפש וימצא". הנערה שהסמיקה כולה מבושה (ומי לא היה מסמיק במעמד מביש זה?). פנתה אל הנהג בשאלה מדוע איכפת לו אם היא מוכנה לעזור לאותו ערבי. והוא בשלו ממשיך לצעוק שלא תעז להתערב כי זה כלל אינו מעניינה.

כעבור כמה דקות התעוררה גברת זקנה ואמרה בטון כעוס: "למה את באמת מת- ערבת, תפסיקי להתערב, את יודעת הרי שערבי הוא תמיד עם סכין ביד!"

האם לא היה פשוט יותר לו היה אותו נהג (שאגב אינו צעיר ביותר) אומר לה באדיבות: "גברתי, אני יודע שיש לו כסף, אל תדאגי הוא ימצא אותו. בכל אופן, תודה שהצעת עזרה."

האם אין זה מפליא, שכאשר הדור ה- צעיר כבר מפגין אזרחות טובה, בא לו לסתע נציג של הדור המבוגר והופך את הקערה על פיה. ספק אם אייפעס תעז אותה נערה להציע את עזרתה למישהו שי זקוק לה באמת, וגם אני הייתי מתנהגת כמוה.

בדה דיאמנט, תל-אביב

"סטאמר השחור"

"ספטמבר השחור"

ברצוני לרווח לכם על מיקרה שקרה כאן ביום ראשון בשבוע שעבר: אלמונים חדרו לבית הכנסת התימני ב- בורר-פארק, הרסו רהיטים וליכלכו שלטי מגן-דוד. בספרי תורה וקודש לא נגעו. ממקור לא-בדוק עדיין נאמר לי שהאידי- יוטים שעשו זאת, השאירו עלונים נגד הציונים.

דבר זה לא נעשה עליידי כושים, סורי- טורקאים או נוצרים וגם לא עליידי יהודי- דים לאידתיים, אלא עליידי יהודים דתיים. וזה מוכיח עד כמה דתיים הם. כנראה זעי- מו הם על-היהודים-ישראלים ממוצא תי- מני הנמצאים כאן ומדברים ב"לשון הקור- דש" ולא אידיש הונגרית. אני מוכרח לציין גם שדבר כזה לא